

δων ἀγωγῆς τοῦ Πλουτάρχου¹, τὸ Ὡρολόγιον (1545). Μετὰ τοῦτον Ἀνδρέας ὁ Κουνάδης, Πατρῆς, περὶ τὰ μέσα τῆς ΙΣΤ' Ἐκατ. ἀκμάσας, συστήσας ἐν 'Ερετιᾷ τὸ βραχὺ διαρκέσαν τυπογραφεῖόν του, ἐξ οὗ ἐφάνησαν εἰς φῶς ἡ Παρακλητικὴ (1522), τὸ Τριῶδιον (1522) καὶ τὸ Ἄνθος τοῦ Καρτάνου (1567)². ἔτι Μιχαὴλ Μαργούνης (ὁ ὕστερον Μάξιμος, ὁ Κυθήρων Ἐπίσκοπος) Κρής (1554—1568)³. Ἴσως δὲ καὶ Ἰωάννης ὁ Παλαμῆδης, Ἰωάννης ὁ Φιλάδελφος καὶ Μάρκος ὁ Καλογεράς (1539—1597)⁴.

Περὶ δὲ τὰς ἀρχὰς τῆς ΙΖ' Ἐκατ. ἤρξαντο καὶ οἱ Ἰωαννῖται νὰ ἐπιδίδωνται εἰς τὴν τυπογραφικὴν τέχνην, εἰς ἣν τοσοῦτον ἐπιζήλον θέσιν κατέχουσι. Πρῶτος ἐξ Ἰωαννίνων τυπογράφος ἀναφέρεται Ἀνδρέας ὁ Ἰουλιανός, ἐξ Ἰωαννίνων, χάριν ἐμπορίας μεταβάς εἰς 'Ερετιᾶν, ἔνθα συνέστησε τυπογραφεῖον, ἐξ οὗ ἐξῆλθεν εἰς φῶς ἡ Σύνοψις τῶν θείων καὶ ἱερῶν τῆς Ἐκκλησίας δογμάτων (1635)⁵, ἡ Σύνοψις διαφόρων Ἱστοριῶν (1637)⁶, ὁ Θεοδώρητος (1639)⁷. Τὸ παράδειγμα τοῦ Ἰουλιανοῦ ἠκολούθησαν καὶ ἕτεροι Ἰωαννῖται, ὧν περιφημότερος ἐγένετο Νικόλαος ὁ Γλυκὺς, συστήσας ἐν 'Ερετιᾷ τυπογραφεῖον διαρκέσαν ἀπὸ τοῦ 1671—1832, ἐξ οὗ ἐξεδόθησαν πλεῖστα συγγράμματα Ἐκκλησιαστικά, φιλολογικὰ καὶ ἐπιστημονικά. Ἄλλος δ' Ἰωαννῖτης ἐγένετο Νικόλαος ὁ Σάββος περὶ τὰ τέλη τῆς ΙΖ' Ἐκατ. συστήσας τυπογραφεῖον διαρκέσαν μέχρι τοῦ 1778, ἐξ οὗ ἐπίση· ἐξῆλθον εἰς φῶς πλεῖστα βιβλία. Τελευταῖος δὲ Ἰωαννῖτης τυπογράφος ἐγένετο ὁ Δημήτριος Θεοδοσίου συστήσας τυπογραφεῖον διαρκέσαν ἀπὸ τοῦ 1762 μέχρι τῆς ἀποβιώσεως τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Πάνου Θεοδοσίου τῷ 1821⁸.

(1) Βρετοῦ Α', 5. Β', 27. 336.

(2) Βρετοῦ Α', 2. 3. 6. 7. 214.

(3) Βελσούδου Χρυσάλλιδ. τοῦ ἔτους 1863 σελ. 35. Βρετοῦ Β', 304.

(4) Αὐτόθι. (5) Βρετοῦ Α', 22.

(6) Βρετοῦ Α', 24 (αὐτόθι [ἀρ. 73] γράφεται «'Ενετίησιν παρὰ Ἄντωνίῳ τῷ Ἰουλιανῷ ἔτει κυρίου αχλζ'.»)

(7) Βρετοῦ Α', 26. (αὐτόθι [ἀρ. 77] γράφεται παρὰ Ἰωάννη Ἄντωνίῳ τῷ Ἰουλιανῷ) ἔτι Βρετοῦ Β', ἀρ. 62. 69. σελ. 268.

(8) Βρετοῦ Α', 197.

